

LITHUANIAN DAILY UNITY

VIENYBĖ

Oldest Lithuanian Newspaper 193 Grand St., Brooklyn, N. Y.

Telephone: EVergreen 7-7840

Published daily except Sundays and Holidays by Lithuanian Press Corp., Inc.

Entered as Second Class Matter October 23, 1907 at the Post Office at Brooklyn, N. Y. Under the Act of March 3, 1879

Advertising rates on application

PRENUMERATA

Table with subscription rates for Brooklyn and other regions.

Visas reikalais adresuokite: Lithuanian Press Corporation 193 Grand St., Brooklyn, N. Y.

LIETUVIAI PASIRYŽĘ GINTIS

Gaunamos žinios iš Lietuvos piliečių tvirtai tikrina, kad lietuviai tauta pasiryžusi ginti savo teritoriją ir nepriklausomybę.

Oficialiai Lietuvos valstybės šaltiniai, net Lietuvos spauda, dėl visiemis suprantamų aplinkybių šio tautos nusistatymo skelbti negali.

Netenka abejoti lietuvių pasiryžimu ginti savo teritoriją ir nepriklausomybę iki paskutinio lašo kraujo.

Ber sveikas protas sako, kad be galingsnių valstybių pagalbos viena Lietuva negalėtų atsilaukioti prieš galingą Vokietiją.

Visiškai ne vietoje mūsų smarkavimas ir priekaištai svaidymas į Lietuvos valstybės vadus, kuomet jie vengdami ginkluoto susikirtimo su Vokietija deda pastangas sureguliuoti kaimyninius santykius su vakarų kaimynu.

Mums turi pakakti to, kad žinome, jog Lietuvos žmonės griežtai pasiryžę ginti savo valstybės teritoriją ir nepriklausomybę.

SPAUDOS APŽVALGA

Mąšiną Dar Saka

Wilkes-Barre įvyko taip vadinamo "Amerikos Lietuvių Kongreso" konferencija, kuri parodė, kad mūsų komunistai dar toliau varo trečiojo internacionalo įsakytą "bendrų frontų" politiką.

Matyti, ir patys komunistai žino, kad šis kongresas tai priemonė broliams lietuviams akis miltinti, nes Wilkes Barre skyriaus pėnai rengtas išvažiavimas "padarė didelę išlaidą ir nulindė į skylę".

Idomus Vilnyje pranešimas apie Clevelando "kongreso" skyriaus veiklą. Iš penkių val-

dybos narių susirinkimam atėję trys ir nutarę: nereikia šaukti masmingo Klaipėdos klausimu, nes žmonėms jau tas atsidobd (?).

Kas Daryti?

Vilnis, sako, pasiskaičiusi pranešimų iš Paryžiaus, būk "Lietuvos, Latvijos ir Estijos valdžios pasirengę nusilenkti naciams".

O mums iš tos Vilnės išvados darosi, štai, kokia išvada: "Už saugios Dėdės Samo nu-garos kitiems liežuvius rodyti, tai mūsų bolševikų priprastas amatas".

KAUNAS. — P. Purickienė, sužinojusi apie visos lietuvių tautos pasiryžimą remti Ginklavimo fondą, pranešė iš Nicos sąlygotai A. Bružienėi paaukoti krašto gynimo reikalams 1.000 litų.

Lindberghas grįžo. — Lakūnas Lindberghas grįžęs į Ameriką įstojo į karo avia cija.

ICKES'Ų DIKTATORIŠKAS NORAS SUVARŽYTI SPAUDĄ

Prezidento Roosevelto administracijos spoksmanas, vidaus reikalų sekretorius Harold L. Ickes, vėl demonstravo savo nepykantą mūsų krašte galiojančiai spaudos laisvei.

Šiuo tarpu p. Ickes svarbiausiai puolė dienraščių įvairius kolumnistus, kurie išdrįsta savistovią nuomonę pareikšti valdžios darbams ir neklaušia p. Ickes'o ar jam tas patiks.

Galima nesutikti su vieno ar kito laikraštinių reikiama nuomone, bet kėsintis uždaryti jam burną, tai jau tikrai atsidobd hitlerizmu ir stalinizmu.

Galbinės dienraščio "Preussische Zeitung" leidykla nutarė pakeisti laikraščio antraštę. Nuo balandžio 1 d. jis vadinsis "Altpreussische Zeitung".

Gulbinės dienraščio "Preussische Zeitung" leidykla nutarė pakeisti laikraščio antraštę. Nuo balandžio 1 d. jis vadinsis "Altpreussische Zeitung".

Tačiau sąžiningiems valdininkams spaudos laisvės bijoti nėra jokio reikalo. Tik tokie valdininkai spaudos laisvės bijo, kurie nesąžiningi ir kurie negali pakęsti spaudoje pasireiškiančios kritikos jų darbams, jausdamiesi lyg kokiais neklaudingais popiežiais.

Idomus faktas, kad p. Ickes atakoms ant spaudos laisvės pritaria net ir lietuviški komunistai. Mat, p. Ickes'o puolami kolumnistai yra patriotingi amerikoniai, kurie išdrįsta prezidento Roosevelto administracijai nurodyti, kad joje yra per daug įsibrovusio komunistams pataikaujančio elemento.

RYTPRŪSIŲ ISTORIJA

Gulbinės dienraščio "Preussische Zeitung" leidykla nutarė pakeisti laikraščio antraštę. Nuo balandžio 1 d. jis vadinsis "Altpreussische Zeitung".

KLAIPĖDOS PABĖGĖLIŲ SKAUDUS LIKIMAS

Jau kelios dienos Kaune Laisvės alėjoje matome naujus žmones, kurie krinta į akis ne todėl, kad nepažįstami, bet dėl savo rimtumo, gilaus susirūpinimo, atsargių žvilgsnių, prislėgtos nuotaikos.

Klaipėda, joje likę draugai, manta, nesutvarkyti reikalai. Ši tema jiems tiek skauda, kad susitikimo džiaugsmas viena akimirka pavirsta į dar didesnį širdgėla.

Prie Raudonojo Kryžiaus, buv. Motinos ir Vaiko miziejau patalpose, pabėgėliams paskirti du erdvūs kambariai, kurių vieng užima moterys, kitą — vyrai.

Prie Raudonojo Kryžiaus, buv. Motinos ir Vaiko miziejau patalpose, pabėgėliams paskirti du erdvūs kambariai, kurių vieng užima moterys, kitą — vyrai.

— Žinote draugai, maistietį Joną P. iš kalėjimo paleido. Atėjo jis į stotį aprėsta galva. Jo balsas užkimes, akys paraudonavusios, nuplėštas švarko atlašas.

— Tamstos vyras pasiliko Klaipėdoje? — Taip. Jau kelinta savaitė jis sunkiai serga ir liko gulėti Raudonojo Kryžiaus ligoninėje.

dar jauna būdama per Didįjį karą bėgau su tėveliais į Rusiją, nepriklausomybei kuriantis, persikėlėme į Vilnių, kurį lenkams užimant persikraustėm į Kauną.

— Kauniečiai pabėgėlių gailisi ir jais rūpinasi: davė maistą ir nakvynę, suteiktas nemokamas susisiekimas, bet visa tai negali klaipėdiečių nuotaikas paskaidrinti.

Pabėgėliai valgo bendrus pietus

Prie Raudonojo Kryžiaus, buv. Motinos ir Vaiko miziejau patalpose, pabėgėliams paskirti du erdvūs kambariai, kurių vieng užima moterys, kitą — vyrai.

— Nors jau visa praėjo savaitė, bet negalim ramiai miegoti ir atgauti pirmąsias nuotaikas. Taip ir norisi grįžti prie jūros, prie pamėgtų, daugelį kartų lankytų vietų.

Zinau, kad pat nusiteikę žmonės vaikšto Kretingos, Tauragės, Jurbarko ir mažešnių naujojo pasienio miestų gatvėmis: Jie kenčia, bet ir yra pasiryžę grumtis už ateitį.

ti valgyti, o ne vėliau 10 val. vak. būti namuose. Šių taisyklių nesilaikantieji nei nakvynės nei maisto negauna.

Visi pabėgėliai ištroškę poilsio ir ramybės

Jauna ukmergietė, pasirėmusi ant lango, rašo motinai laiška. Parašė: "Brančioji mamytė", plunksną padėjo ir pradėjo ašaroti. Prakalbinau: — Kodėl, panele, taip nusiminusi?

— Ir kaip nenusiminti... Motina sena, nieko negali dirbti, — aš vienintėlė jos maitintoja, šiandien be darbo, be cento prie dūšios, ką gi aš jai nusiusiu? Paskutiniai išieginiai drabužiai liko anapus naujosios sienos, liko ir dviejų savaičių sunkiai uždribtas uždribis, liko visa geresnės ateities viltis...

Stambaus sudėjimo, raumeningas jaunas vyras stovi Ekskursijų stoties tarpdury. Jo tarmė aukštaitiška, pasisako esąs nuo Utenos, Vyriščio veidas ryžtingas.

— Dirbau pas dvarininką, šeimininkas buvo neblogas, sakydavo: — Kol laukų darbai prasidės — melšk karves ir į moterų darbą nesikišk, tegu jos padės dirba. Gali rašyti į šauklus, tas man nesvarbu.

— Atbėgau praėjusį ketvirtadienį. Ir kaip nebėgsi: visi sujudo, kaip ant mielių, kelias pasipylė rudmarškiniai, pamatiau, kad reiks kitiems dienvams tarnauti. Ne, mano sveikata ne jiems, tegu tie svečiai karves šeria ir melžia, o aš darbu gausiu, kad ir pas suvalkiečių.

Prekybos instituto studentas gavo darbo vienos privačiojo įstaigoj, bet skundžiasis negalintis normaliai dirbti:

— Nors jau visa praėjo savaitė, bet negalim ramiai miegoti ir atgauti pirmąsias nuotaikas. Taip ir norisi grįžti prie jūros, prie pamėgtų, daugelį kartų lankytų vietų.

Zinau, kad pat nusiteikę žmonės vaikšto Kretingos, Tauragės, Jurbarko ir mažešnių naujojo pasienio miestų gatvėmis: Jie kenčia, bet ir yra pasiryžę grumtis už ateitį. Tik-tai reikia, kad vyriausybė ir visuomenė rimtai susirūpintų, kur tūkstantams pabėgėlių surasti darbo ir juos aprūpinti nors kol kas minimum pragyvenimo ištekliams. (L. A.) F. Zibėtic

Vilnijos vaizdai. — Garneli, garneli, atnešk man brolelj, o jei turi gerą širdelę, atnešk ir mažą esolej...

